

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การฟื้นฟูภาวะวิกฤติทางสังคมด้วยองค์กรชุมชนของบ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารการจัดการภายในชุมชน การดำรงชีวิตของชุมชนบ้านแม่กำปอง สภาพสังคมและวัฒนธรรม รวมไปถึง เศรษฐกิจชุมชนเพื่อให้ได้ข้อมูลและแนวทางในการฟื้นฟูเศรษฐกิจภายในชุมชนซึ่งนำไปสู่ชุมชนที่เข้มแข็ง

ในการศึกษาวิจัยนี้ ได้ทำการศึกษาจากเอกสารทางวิชาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องการสำรวจความคิดเห็นเชิงคุณภาพ เพื่อทราบบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดกิจกรรมต่างๆ และแนวทางการบริหารภายในชุมชน เพื่อทราบถึงผลการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงอื่นๆภายในชุมชนหลังจากการจัดกิจกรรม และวางแนวทางต่างๆของผู้นำชุมชน จากกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 9 คน จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม ผู้นำชุมชน 4 คน และ กลุ่มชาวบ้าน 5 คน

จากการศึกษาที่ผ่านมาทำให้ทราบว่า บ้านแม่กำปอง มีผู้นำชุมชน คือ นายพรหมินทร์ พวงมาลา ได้วางเป้าหมายในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นรากฐานชีวิตประชาชนในหมู่บ้าน โดยพ่อหลวงได้ให้ความสำคัญต่อบัจจัยภายในชุมชนที่จะนำพาชุมชนบ้านแม่กำปอง

เป็นชุมชนที่พัฒนาและเข้มแข็งสามารถยืนหยัดด้วยตัวองค์กรชุมชนเอง ดังนั้น นั่นก็คือ จะต้อง มีผู้นำที่ดี มีคุณธรรม มีความเสียสละ มีประสบการณ์ที่หลากหลาย และเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ และ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถนำทรัพยากรต่างๆทางธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชนมาสร้างองค์ความรู้ และพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนตนเองได้ จะต้องมีการรวมกลุ่มของชาวบ้านภายในชุมชนการรวมกลุ่มนี้ต้องมีการสร้างเครือข่ายที่ดีเพื่อจะสนับสนุนกันและกันระหว่างกลุ่มต่างๆ เพื่อเป็นแรงผลักดันให้เกิดวงจรกิจที่เกิขึ้นภายในชุมชน โดยเงินไม่รั่วไหลสู่ภายนอก และสิ่งสำคัญที่สุด จะต้องมีการจัดการบริหารที่ดี ไม่เพียงเฉพาะผู้นำชุมชนเท่านั้น แต่ชาวบ้านทุกคนต้องให้ความร่วมมือการบริหารก็จะมีระบบและมีประสิทธิภาพด้วยตัวของมันเอง ชุมชนก็จะสามารถรับมือกับปัญหาเศรษฐกิจและสังคมต่างๆได้ สามารถเป็นชุมชนที่เข้มแข็งแบบยั่งยืน แต่ก็มีปัจจัยภายนอกที่คอยสนับสนุน นั่นก็คือหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เข้ามาช่วยเหลือและสนับสนุนในโครงการต่างๆ

ในส่วนของแนวทางการการฟื้นฟูสภาวะวิกฤติทางสังคมจากปัญหาต่างๆ ภายในชุมชนบ้านแม่กำปองนั้น ผู้นำชุมชน นั้น ได้มีแนวคิด ที่จะรับมือกับปัญหาเหล่านี้ด้วย แนวคิดหลักๆก็คือ การใช้แนวคิดการปลูกฝังให้ชาวบ้านมีการใช้ชีวิตแบบพอเพียง การใช้ภูมิปัญญาชาวบ้าน เพื่อผลิตสินค้าและบริการเพื่อให้เกิดธุรกิจภายในชุมชนจากชาวบ้านในชุมชนนี้เอง และ สำคัญที่สุด บ้านแม่กำปอง มีกระบวนการเรียนรู้ มีการพัฒนา และ บริหารจัดการเพื่อการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่แล้ว นำมาพัฒนาและ บริหารจัดการใหม่ เพื่อการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดรายได้ที่ยั่งยืน โดยได้เปิดเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์ นั่นเอง

This research aims to investigate the management methods used, way of life, and social and cultural conditions in Ban Mae Kampong community, plus its economic situation, in order to collect data that will lead to an assessment of the methods it has used to seek a sustainable recovery of its economy.

This study was conducted based on related academic documents and an opinion survey, which used qualitative analysis to assess the level of participation of members in this community in terms of coordinating activities and management, and in order to understand changes in the local economy, social framework and culture, and also other aspects of the community. The sample included 9 members divided into 2 groups, a leadership group consisting of 4 people and a villager group consisting of 5 people

The results show that Ban Mae Kampong's leader, Mr. Prommin, has launched a campaign based upon the sufficiency economy approach. He has focused on internal factors within the community in order to lead its development and ensure its independence. It was found that a good leader should have high morals and great experience, be wise and have vision, seek to improve his/her abilities on a regular basis and have the potential to use the resources at hand and modify them into intellectual property, plus improve and gain benefits from them. Moreover, the group of community members must have a strong connectivity, in order to support each other and help establish a business network, which may help to keep money flowing into the community. Furthermore, another important factor in terms of the quality of management is that it should not only come from the leader but also from the cooperation of members. With these factors present, the economy of the community is likely to become sustainable and immune from any changes in the economy, but these actions must also have the support of external agencies such as Government sections.

In order to recover from the social crisis and internal problems in Ban Mae Kampong community, the leader plans to solve the problems mainly by implanting in villagers ideas on sufficiency economy theory, and also by using folk wisdom to produce local products and services. Ban Mae Kampong is learning to develop and manage its available resources in order to earn a sustainable income, and also to become an advert for ecotourism in the area.